

1.1. Litevská abeceda

PÍSMENO	NÁZEV	PŘÍKLAD	KOMENTÁŘ
A a	a	daryti (dělat) daro (dělá)	Toto písmeno může znamenat dlouhou a krátkou samohlásku.
Ą ą	a nosiné (nazální a)	kąsti (kousat)	Vyslovujeme jako dlouhou samohlásku a:
B b	b	batas (bota) bitė (včela)	
C c	c	cukrus (cukr) citrina (citron)	
Č č	č	bačka (sud) čiužinys (matrace)	
D d	d	duoti (dát) dėti (klást)	
E e	[ɛ] [æ:]	vežti (vézt) veža (veze)	Otevřené e – připomíná maďarskou výslovnost. Toto písmeno může označovat dlouhou a krátkou samohlásku
Ę ę	[æ:] nosiné nazální æ:	saulę (slunce, acc. sg.)	Vyslovujeme jako dlouhou otevřenou samohlásku e
Ė ē	[e:]	ėdžios (krmelec)	Úzké dlouhé e
F f	ef	fabrikas (továrna) fikusas (fíkovník)	
G g	g	garas (pára) girti (chválit)	
H h	ha	harmonija himnas	
I i	i trumpoji (krátké i)	bijoti (bát se)	
Į į	[i:] nosiné (nazální i:)	brolj (bratra, acc. sg.)	Vyslovujeme jako dlouhou samohlásku i:
Y y	[i:] ilgoji (dlouhé i:)	yla (šídlo)	Litevština opozici mezi písmeny i a y neužívá pro zachycení měkkosti a tvrdosti, ale pro vyjádření mezi KRÁTKÝM a DLOUHÝM /i/.
J j	jot	Jonas	
K k	ka	kalti (tlouct) kilti (stoupat)	
L l	el	lapas (list) lyti (pršet)	
M m	em	mama miegas (spánek)	
N n	en	namas (dům) nešti (nést)	
O o	o	oras (vzduch) autochtonas	
P p	p	purvas (špína) pelė (myš)	
R r	r	ranka (ruká) ritmas (rytmus)	
S s	es	sapnas (sen) silpnas (slabý)	
Š š	eš	šauti (střílet) šimtas (sto)	
T t	t	tu (ty) tik (jenom)	
U u	u trumpoji (krátké u)	buvo (byl)	
Ų ų	[u:] nosiné (nazální u:)	dangų (nebe, acc. sg.)	Výslovnost odpovídá českému ú
Ū ū	[u:] ilgoji (dlouhé u:)	būti (být)	Výslovnost odpovídá českému ū
V v	v	vaikas (dítě) vilkas (vlk)	
Z z	z	zuikis (zajíc) zirzti (bzučet)	
Ž ž	ž	žaisti (hrát) žirnis (hrách)	

Litevská abeceda neužívá písmena Q q, X x. Píšeme např. "kvartetas", "tekstas", "Meksika".

Přehled zvláštních písmen litevské abecedy:

A ą	[a:] dlouhé a	
E ę	[æ:] dlouhé otevřené e	Grafémy, označující bývalé nosovky. Dnes se vyslovují jako jednoduché dlouhé samohlásky, ale v písmu staré nazály pořád zachycujeme.
I į	[i:] dlouhé i	
U ū	[u:] dlouhé u	
E e	[ɛ] otevřené e	Čeština ani slovenština takové vokály nemá, výslovnost je třeba se naučit s učitelem.
Ę ě	[e:] zavřené dlouhé e	
Y y	[i:] dlouhé i	Litvěstina písmena i a y neužívá pro zachycení měkkosti a tvrdosti, nýbrž pro vyjádření délky: i = KRÁTKÉ, y = DLOUHÉ.
Ū ū	[u:] dlouhé u	Výslovnost odpovídá českému ū.

1.2. Cvičení:

q: stalq (stůl, acc. sg), kardq (šavli, acc. sg), ažuolq (dub, acc. sg), šqla (ochlazuje se), bqla (bledne);
 ę: katę (kočku, acc. sg), gęle (květinu, acc. sg), gatvę (ulici, acc. sg.), tęsti (pokračovat);
 į: naktį (noc, acc. sg.), pilj (hrad, acc. sg.), pažistamas (známý), l̄isti (lézt);
 ū: namų (domů, gen. pl.), vaikų (děti, gen. pl.), siūsti (posílat);

1.3. Dvojhlásky:

ai, au, ei, ie, ue, ui

¹ vaikas (dítě), laivas (lod)
 šaukti (křičet), paukštis (pták)
 leisti (pustit), keistas (divný)
 pienas (mléko), dievas (bůh)
 duona (chleb), šuo (pes)
 puikus (skvělý), muilas (mýdlo)

1.4. Cvičení:

² retas	rētis	rietiš
melas	mēlis	mielas
metas	mēta	mietas
žemas	žērēti	žiedas
mesti	mētyti	miegas
kedras	kēdē	kiemas
vena	vēpla	viena

1.5. Kombinace samohláska + souhláska:

<u>a, e, i, u</u>	=	al, am, an, ar
+	=	el, em, en, er
<u>l, m, n, r</u>	=	il, im, in, ir ul, um, un, ur

¹ Viz nahrávku „Dvibalsiai“ v ISu.

² Viz nahrávky v ISu s názvy „E_E_IE“ (procvičování kontrastivní výslovnosti z leva doprava) a „E“, „E_s_teckou“, „IE“ (výslovnost jednotlivých slov ve sloupcích).

1.6. Přehled krátkých a dlouhých samohlásek:

Vždy dlouhé: **ą ę ī ү ē y ū**

Vždy krátké: **i u**

o vždy dlouhé v litevských slovech: mótna (matka), žolējė (v trávě), šóko (tančil, -a).

o vždy krátké v cizích slovech: autochtónas, kománda, astronómija.

a e můžou být dlouhé nebo krátké:

bez přízvuku – vždy krátké: mamà (matka), valandà (hodina), dárba (práce), pasáulis (svět); nešù (já nesu), meškà (medvěd).

na konci slova vždy krátké: Václovas, dárba, mamà, valandà; su pelè (s myší = instr. sg.), gatvès (ulice = ac. pl.)

ai, au, ei, ie, uo, ui dvojhlásky jsou vždy *dlouhé*.

al, am, an, ar

el, em, en, er

il, im, in, ir

ul, um, un, ur tyto jednotky jsou *dlouhé*.

1.7. Přední a zadní samohlásky

Přední:

i, ī, y

ē

e, ę

Zadní:

u, ų, ū

o

a, ą

1.8. Ano-Ne

taip (ano)

ne (ne)

1.9. Osobní zájmena

aš – já mes – my

tu – ty jūs – vy

jis – on jie – oni

ji – ona jos – ony

Vykáme “Jūs”

1.10. Sloveso **būti** (být) – indikativ praesens (přítomný čas):

³būti – yra – buvo (být – je – byl, -a)

aš **esu** mes **esame**

tu **esi** jūs **esate**

jis, ji **yra** jie jos **yra**

būti – būna – buvo (bývat, bývá, býval, -a)

aš **būnu** mes **būname**

tu **būni** jūs **būnate**

jis, ji **būna** jie jos **būna**

Aš esu Lenka, Honza, Petr.

³ Viz nahrávky „buti_yra_buvo“ a „buti_buna_buvo“ v ISu.